

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 172/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

437/2010. (X. 6.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a **panaszos**¹ 2010. április 16-án előterjesztett **panaszát** a 2010. szeptember -én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Sz. város Rendőrkapitányságának – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos állítása szerint őt a Gy. városi rendőrök zaklatják, parancsuk van arra, hogy „rá kell szállni”. Álláspontja szerint mindennek a háttérében az áll, hogy vitába keveredett az egyik szomszédjával, aki rendőr és az ügy folyamánként minden, az ügyben eljáró rendőr ellen panaszt tett. 2010. április 1-jén a vele szemben intézkedő D. B. rendőr is emiatt bírságolta meg, majd április 2-án is megállították, a láthatósági mellényét hiányolva – tudomása szerint azt csak lakott területen kívül kötelező –, és azt mondták, hogy majd kap egy határozatot. Az intézkedő rendőrök egyik alkalommal sem mutatkoztak be, illetve igazolták magukat, de a fent említett rendőr jelen volt mindkét intézkedésnél. 2010. április 7-én ötször közelítette meg a panaszost a rendőrautó, dudálva, a benne ülő rendőrök pedig vigyorogtak és mutogattak. A panaszos felhívta a 112-t és jelezte az esetet, hasonlóan cselekedett az április 1-jei esetnél is.

A panaszos a 2010. április 1-jei esettel kapcsolatban az alábbi párbeszédet írta le levelében:
„Befordultam hamarosan az utcánkba, majd hatalmas autózúgásra lettem figyelmes. Több száz méterre utolért a rendőrautó és csak úgy kiszólt D. B.: Leszállni!

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Miután kiszállt az autóból (nem ő vezetett!) – semmi köszönés, bemutatkozás – igazolás – semmilyen szabálysértési közlés – már mondja is.

– Azt beszéltek az őrsön, hogy maga mindenkit feljelentett.

– Ne terjesszen rémhírt – válaszoltam.

– Magát is feljelentettem? – kérdeztem vissza.

– Nem tudom, de azt beszéltek, mindenkit!...

...és erre közli

– Én magának kiállítok most egy helyszíni bírságot, 20.000 Ft-ról.

– Mire fel, semmilyen szabálysértése nem követtem el.

– Dehogynem, nem használta az irányjelzőt.

Kerékpárral közlekedtem, több száz méterre voltak tőlem.

...de nem muszáj elfogadni...mert inkább feljelent...meg ketten látták!

– Gondolom majd fel meri vállalni mindazt, hogy azért akar megbírságot, mert feljelentettem az egész őrsöt.

– Gondolja, hogy én ezt vállalom? – kérte ki magasról.

Akkor odafordultam a kollégájához, aki mindezt szó nélkül hallgatta.

– De remélem, Ön fel meri vállalni mindazt, amit D. mondott? /nem szólt semmit/

...erre D.: Gondolja, hogy mást mond?

...és itt figyelmeztettem, hogy hamis tanúzásra veszi rá kollégáját.”

A következő napról annyit ír, hogy „D. vezetett, a másikat nem ismertem, nem is mutatkozott be, nem igazolta önmagát, belémkötöttek, hol van a világítós mellényem? (volt világításom). Tudtommal külterületen kötelező. Majd kapok egy határozatot – mondta a másik, és szabályszerűen elviharoztak.”

II.

A rendőrség az alábbi dokumentumokat küldte meg:

1) A Sz. Városi Rendőrkapitányság vezetőjének levele szerint a panaszost 2010. április 1-jén, majd április 2-án vonták intézkedés alá a járőrök, mert mindkét alkalommal kerékpárjával szabálysértő módon közlekedett. Az intézkedő rendőrök jogszerűen hajtották végre az intézkedést, mivel a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 3. § (1) bekezdése előírja, hogy bűncselekmény, vagy szabálysértés észlelése esetén a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli. A panaszos korábbi – 04060/7/2010.Bej. számon iktatott – levele az intézkedő rendőröket nem érintette, abban név szerint P. T. r. őrnagy és L. L. r. törzszászlós van megemlítve. A 2010. május 15-én megírt levelet a rendőrkapitány május 26-án továbbította a Gy. Városi Nyomozó Ügyészséghez, melyről a panaszost is értesítette.

2) A 2010. április 1-jén történetekkel kapcsolatos feljelentés szerint az intézkedést foganatosító rendőr 18 óra 30 perckor megállította, majd igazoltatás alá vonta a panaszost, aki kerékpárjával közlekedett a F. úton Gy. Város irányából E. Város irányába, és úgy kanyarodott le a F. útról az A. útra, hogy kezével nem irányjelzett jobb irányba. A rendőr közölte a panaszossal a szabálysértés elkövetésének tényét, melyet nevezett személy nem ismert el, azt mondta, hogy biztosan éppen abban a pillanatban csukták be a szemüket a rendőrök, és ezért nem láthatták, hogy irányjelzett. Az intézkedés során megállapítást nyert továbbá, hogy a panaszos kerékpárja nincs felszerelve kettő, egymástól függetlenül működtethető fékberendezéssel, küllő prizmával, valamint világító berendezéssel. A feljelentést P. T. r. őrnagy és D. B. r. törzsrőrmester, körzeti megbízott írta alá.

3) A 2010. április 2-án történekekkel kapcsolatos feljelentés szerint az intézkedést fogatosító rendőr 20 óra 15 perckor megállította, majd igazoltatás alá vonta a panaszoszt, a H. utca és R. út kereszteződésében. Az intézkedés során megállapítást nyert, hogy a panaszos kerékpárja nincs felszerelve kettő, egymástól függetlenül működtethető fékberendezéssel, küllő prizmával, világító berendezéssel, valamint világítást nem használt közlekedése során. Az intézkedést fogatosító rendőr közölte a panasossal, hogy az általa elkövetett cselekmény miatt szabálysértési feljelentést tesz ellene, melyet tudomásul vett, a szabálysértés elkövetését a helyszínen elismerte. Az intézkedésnél jelen volt D. B. r. törzsőrmester is. A feljelentést P. T. r. őrnagy és M. Zs. r. törzsőrmester, járőr írta alá.

4) A Sz. Városi Rendőrkapitányság mint szabálysértési hatóság által hozott határozat szerint a panaszoszt a 2010. április 1-jén elkövetett közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés elkövetése miatt 20.000,- Forint pénzbírsággal sújtotta. A határozat indokolása szerint a panaszos cselekményével kapcsolatban megvalósította az 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 29. § (2) bekezdésébe, valamint az 5. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértését, figyelemmel a 6/1990. (IV. 12.) KÖHÉM rendelet (a továbbiakban: KÖHÉM rendelet) 116. § (1) bekezdésében foglaltakra.

5) A Sz. Városi Rendőrkapitányság mint szabálysértési hatóság által hozott határozat szerint a panaszoszt a 2010. április 2-án elkövetett közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés elkövetése miatt 15.000,- Forint pénzbírsággal sújtotta. A határozat indokolása szerint a panaszos cselekményével kapcsolatban megvalósította az 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 5. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértését, figyelemmel a 6/1990. (IV. 12.) KÖHÉM rendelet 116. § (1) bekezdésében foglaltakra.

6) A Gy. Városi Rendőrőrs parancsnokának 04060/4268-1/2010. ált. számú levele szerint az őrsparancsnok meghallgatta a 2010. április 1-jén és április 2-án intézkedő járőröket, és megállapította, hogy az intézkedés megkezdése előtt a szabályoknak megfelelően bemutatkoztak, illetve igazolták magukat. A járőrök tanúkihallgatására nem volt lehetőség, mivel nincs folyamatban semmilyen eljárás a panasoz kapcsán, ami azt lehetővé tette volna.

7) A 2010. április 7-én szolgálatot teljesítő rendőrök által tett nyilatkozat szerint nem történt olyan eset, hogy a panaszosra a szolgálat teljesítése során vigyorogtak, illetve mutogattak volna. Arra nem emlékeznek, hogy elmentek volna a panaszos mellett a járőrautóval.

III.

A vizsgált rendőri intézkedések érintették a panaszos emberi méltóságához, panasozjoghöz, illetve tisztességes eljáráshoz és az egyenlő elbánáshoz fűződő alapvető jogát.

1) A Testületnek elsőként a határidő kérdésében kellett állástfoglalnia. Az Rtv. 93. § (1) bekezdése szerint ugyanis a Testülethez a panasozt az intézkedéstől, ha pedig a panasoz előterjesztője az őt ért jog sérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni, míg a panaszos 2010. április 1-jei, április 2-ai, illetve április 7-ei eseményeket sérelmez, ugyanakkor a panasozát 2010. április 16-án adta postára.

Figyelembe véve ugyanakkor, hogy a rendelkezésre bocsátott dokumentumok egyike sem tartalmaz arra vonatkozó információt, hogy megtörtént a panaszos panasztételi lehetőségekről való felvilágosítása, a Testület felvilágosítás kérésére ugyanis azt a választ kapta, hogy a rendőrök az intézkedés megkezdése előtt a szabályoknak megfelelően bemutatkoztak, illetve igazolták magukat, de a válaszevél külön nem tér ki a panaszjogról való tájékoztatásra, a Testület határidőben érkezettnek tekintette a panaszt és az abban foglaltakat érdemben vizsgálta. Tekintettel volt a Testület mindezekén túl arra is, hogy a panaszos egy olyan eseményort sérelmez, amelynek háttérében álláspontja szerint az áll, hogy egy korábbi ügyben panaszt tett az akkor eljáró rendőrök ellen, a Testület a panaszban foglaltakat vizsgálata körébe vonta.

A panaszjogról való tájékoztatás elmaradása miatt a Testület megállapította a panaszjog csekély fokú sérelmét.

2) Annak megítélése, hogy a panaszos valóban elkövette-e a terhére rótt szabálysértéseket, nem tartozik a Testület hatáskörébe. Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján ugyanis a Testület hatáskörébe azon rendőri kötelezettségek teljesítése, intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A szabálysértési eljárásra vonatkozó szabályok biztosítják a jogorvoslatot a panaszos számára, kifogásait előadhatja egyrészt az eljárás során, másrészt pedig a marasztaló határozat ellen a közléstől számított 8 napon belül a végrehajtásra halasztó hatályú kifogást nyújthat be a szabálysértési határozatot hozó hatóságnál, amely ezt követően felülvizsgálja döntését és elutasító álláspont esetén az iratokat megküldi az illetékes helyi bíróságnak. Ezzel kapcsolatos tájékoztatást mindkét, a panaszost elmarasztaló határozat rendelkező része tartalmaz.

Azt tehát, hogy a panaszos ténylegesen elkövette-e a terhére rótt szabálysértéseket, a Testület nem vizsgálhatta meg, arra ugyanis hatásköre nem terjed ki. A Testület csak annyit vizsgálhat, hogy a panaszossal szemben foganatosított közlekedésrendészeti intézkedéshez szükséges jogalap megvolt-e.

3) Ez utóbbival kapcsolatban a Testület utal az Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontjára, mely szerint a rendőr az e törvényben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve illet tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint a rendőr köteles a törvény rendelkezéseinek megfelelően részrehajlás nélkül intézkedni.

A Szolgálati Szabályzat 3. § (1) bekezdése szerint bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha illet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.

Az Rtv. 20. §. §-a pedig előírja a rendőr számára az intézkedéskor irányadó formaságokat.

A panaszost április 1-jén a rendőri jelentés szerint azért állították meg, mert nem adott le karjelzést, mielőtt irányt váltott volna. Erre vonatkozó kötelezettséget a KRESZ 29. § (2) bekezdése ír elő, mely szerint az irányváltoztatást – ide nem értve a körforgalmú útra történő bekanyarodást – a művelet előtt kellő időben megkezdett és annak befejezéséig folyamatosan adott irányjelzéssel kell jelezni. E rendelkezést kell alkalmazni a közforgalmú útról történő letérés esetében is. A jármű vezetője egyéb esetben (pl. útkereszteződésben kanyarodó főútvonalon való továbbhaladás esetén) is adhat irányjelzést, ha ezzel továbbhaladási irányáról a közlekedés más résztvevői számára többlettájékoztatást ad, az irányjelzés azonban megtévesztő nem lehet. A (3) bekezdés szerint pedig az irányjelzést irányjelző készülékkel, ilyen készülékkel fel nem szerelt jármű esetében pedig karral vagy jelzőtárcsával kell adni, oly módon, hogy az elölről, hátulról és a megfelelő oldalról jól látható legyen.

Amikor megállították a rendőrök panaszost, észlelték, hogy kerékpárja nem felel meg a KRESZ 5. § (1) bekezdés c) pontjában előírt kötelezettségnek, mely szerint a közlekedésben olyan járművel szabad részt venni, amely a jogszabályban meghatározott műszaki és környezetvédelmi feltételeknek megfelel, ugyanis nem volt rajta kettő, egymástól függetlenül működtethető fékberendezés, küllő prizma, valamint világító berendezés. Az erre vonatkozó előírásokat a KÖHÉM rendelet 116. § (1) bekezdése tartalmazza, mely szerint a kerékpárt fel kell szerelni

b) két, egymástól függetlenül működtethető fékszerkezettel, melyek közül az egyik az első, a másik a hátsó kerékre hat,

d) egy előre fehér, vagy kadmiumsárga fényt adó lámpával,

e) egy hátra piros fényt adó, sötétben, tiszta időben legalább 150 méter távolságról látható helyzetjelző lámpával,

g) legalább az első keréken legalább 1 db borostyánsárga színű, mindkét oldal felé hatásos oldalsó fényvisszaverővel (küllőprizmával).

Április 2-án szintén ez utóbbi szabálysértés elkövetése miatt állították meg a panaszost és vonták intézkedés alá.

Mindkét esetben az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Szabs. rendelet) 54. § (1) bekezdése szerint harmincezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

A panaszos ugyanakkor azt állítja, hogy az említett szabálysértést nem követte el, a rendőrök pusztán azért bírságolták meg, mert korábban szolgálati előljárójukkal, az őrsparancsnokkal szemben panaszt tett.

A Testületnek a fentiek alapján nincsen annak megállapítására hatásköre, hogy a panaszos az említett szabálysértéseket elkövette-e, azt ugyanakkor a foganatosított intézkedés jogalapjának megítélése miatt vizsgálhatja, hogy az intézkedés foganatosításához szükséges gyanú fennállt-e, illetve a rendőrök intézkedésük során az Rtv. idézett 13. § (2) bekezdésben foglalt elfogultságmentes intézkedés követelményét betartották-e, ehhez pedig mindenképpen ki kell térnie – még ha szűk körben is – arra, hogy a panaszos valóban követhetett-e el valamilyen jogsértést. A rendőri jelentések, illetve a panaszt elmarasztaló két közigazgatási határozat szerint igen. Ez utóbbiakat a Szarvasi Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság hozta.

A Sz. Városi Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztatása szerint a panaszos levelében név szerint P. T. r. őrnagy és L. L. r. törzsászlós van megemlítve, így az intézkedő rendőröket az nem érintette. Ezzel szemben a megküldött mindkét feljelentés tartalmazza P. T. r. őrnagy aláírását, őrsparancsnokként ugyanis az eljáró rendőrök felettese, aláírásával pedig azok feljelentését hagyja jóvá. Ez ugyanakkor nem jelenti azt, hogy a r. őrnagy jelen lett volna a rendőri intézkedésekkor, azokat ugyanis alárendeltjei – április 1-jén a panaszos által név szerint is említett D. B. r. törzsőrmester és Ny. S. r. törzsőrmester, április 2-án pedig M. Zs., illetve D. B. r. törzsőrmesterek – hajtották végre. Eljárásuk során a rendőröknek az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseinek megfelelően kell eljárniuk, az Rtv. idézett 13. § (1) bekezdése, illetve a Szolgálati Szabályzat 3. § (1) bekezdése pedig előírja a rendőrök számára az intézkedési kötelezettséget, ha szabálysértést észlelnek, ez alól az sem jelenthet felmentést, ha az a személy, akivel szemben eljárnak, korábban bepanaszolta szolgálati előljárójukat.

A Testület ezúton is felhívja a figyelmet a részrehajlásmentes eljárás követelményeinek fontosságára. „A részrehajlásmentes ügyintézésre vonatkozó rendelkezése az Alkotmánynak egyrészt a tisztességes eljárást garantáló, másrészt a 70/A. §-ban biztosított jogegyenlőségre, a megkülönböztetés tilalmára vonatkozó szabályának érvényesítését szolgálja. Ilyen rendelkezések minden jogilag szabályozott eljárásban (a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény, a Közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény, illetve a Polgári eljárásról szóló 1952. évi III. törvény) találhatók azzal, hogy e követelmény érvényesülését eljárási jogintézmények (összeférhetetlenség, kizárás) is garantálják. Az Rtv.-ben – sajnálatos módon – ugyan ilyen részletes garanciák nincsenek, a 13.§ (2) bekezdése mégsem értelmezhető pusztán elvként, azaz a rendőrségi eljárásban is érvényesülnie kell a részrehajlástól mentes ügyintézésnek.” [188/2010. (IV. 7.) számú állásfoglalás]

Önmagában az a tény, hogy a panaszos egy másik ügy kapcsán panaszt tett az őrsparancsnok ellen, nem elegendő annak bizonyítására, hogy a parancsnok beosztottjait ez a tény befolyásolta-e, ehhez szükséges a panaszos szubjektív megítélésén túl objektív körülmények figyelembe vétele is. Tekintettel azonban az egymásnak ellentmondó nyilatkozatokra, és arra, hogy a panaszos, illetve a rendőrök nyilatkozatain túl a Testületnek nem áll rendelkezésére olyan bizonyíték, ami alapján egyértelműen megállapítható lenne, hogy fennállt-e a fenti szabálysértések elkövetésének legalább a gyanúja, a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni azzal kapcsolatban, hogy az említett korábbi panasz és a panaszossal szembeni intézkedés között fennállt-e valamilyen összefüggés, így nem tud arról sem nyilatkozni, hogy

sérült-e a részrehajlásmentes intézkedés kötelezettsége. **E tekintetben a Testület az egyenlő elbánáshoz való jog sérelmét nem tudta megállapítani.**

4) A panaszos sérelmezte azt is, hogy április 7-én ötször közelítette meg egy rendőrautó, dudálva, a benne ülő rendőrök pedig vigyorogtak és mutogattak.

A fent leírt esemény ugyan nem minősül Rtv. szerinti rendőri intézkedésnek, ugyanakkor a Testület kialakult gyakorlatának megfelelően – az Rtv. 92. § (1) bekezdésében írt felhatalmazás alapján – vizsgálódási körébe vonja az Rtv. IV. Fejezetében található, a rendőrség működésének általános elveit és szabályait rögzítő rendelkezések kapcsán azokat a rendőri tevékenységeket is, amelyeket az Rtv. V. és VI. Fejezete nem nevesít, de amelynek vonatkozásában a IV. Fejezetben foglalt követelményeknek érvényesülniük kell. Erre az Rtv. IV. Fejezetében szereplő 11. § (1) bekezdése nyújt lehetőséget, amely kimondja, hogy a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni. A Testület gyakorlata szerint ezen általános jellegű rendőri kötelezettség megsértése esetén jogosult eljárni abban az esetben is, ha a jogsértés nem az Rtv. V. és VI. Fejezetében felsorolt rendelkezések alkalmazásával, hanem más – az adott szolgálati feladat ellátására vonatkozó – jogi norma érvényesülésével függ össze. A Testület kiemeli ezzel kapcsolatban azt is, hogy a rendőr szolgálati feladata ellátása során közhatalmi funkciót lát el, így abban az esetben, ha valóban megvalósultak a panaszos által leírtak, akkor az autóban ülő rendőrök is e minőségében léphettek kapcsolatba a panaszossal. Mivel ez nem egyenrangú felek közötti viszony, hanem az Rtv.-beli szabályozatlansága ellenére közhatalmi elemet tartalmazó reláció, ezért a Testületnek érdemben vizsgálnia kell, hogy e viszonyon belül a bepanaszolt rendőrök követtek-e el jogsértést. Az Rtv. 2. § (1) bekezdése mindezeket túl maga is kiemeli, hogy a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot. E kötelezettség megtartása a rendőröknek különösen fontos kötelezettségük, függetlenül attól, hogy milyen cselekmény, intézkedés keretében kerülnek kapcsolatba az állampolgárokkal. Mindezek alapján jelen ügyben is vizsgálata tárgyává tette a Testület a panaszos által az április 7-i eseménnyel kapcsolatban leírtakat.

A Testület ezirányú kérdéseivel kapcsolatban a Gy. Városi Rendőrőrs parancsnoka azt a választ adta, hogy az április 7-én szolgálatot teljesítő rendőrök saját kezű aláírásukkal hitelesített nyilatkozata szerint nem történt olyan eset, hogy a panaszosra a szolgálat teljesítése során vigyorogtak, illetve mutogattak volna. Arra pedig nem emlékeznek, hogy elmentek volna a panaszos mellett a járőrautóval.

Tekintettel az egymásnak ellentmondó állításokra, a Testület nem tudta a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető jogának sérelmét megállapítani.

5) Sérelmezte továbbá a panaszos azt is, hogy a rendőrök egyik alkalommal sem mutatkoztak be, illetve igazolták magukat.

Az Rtv. 20. §-ában szabályozza az intézkedéskor betartandó formalitások körét, melyek garanciális előírások az intézkedő rendőr azonosíthatósága, illetve ezen keresztül a panaszjog hatékony gyakorolhatósága és adott esetben a felelősségre vonhatóság szempontjából. Az említett szakasz (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről.

Az (1) bekezdés szerint pedig a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja.

Az a panaszosi előadásból is megállapítható, hogy a rendőrök egyenruhában voltak, rendőrautóból szálltak ki, így rendőri mivoltukhoz kétség nem férhet. Az ugyanakkor, hogy közölték-e nevüket, azonosító számukat, nem állapítható meg. A panaszos egy korábbi ügye kapcsán névről ismerte az egyik intézkedő rendőrt, így esetében mindenképpen fennállt az azonosíthatóság, függetlenül attól, hogy az Rtv. 20. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettségeknek eleget tett-e. A Testület tájékoztatás kérésére válaszul megküldött, a Gy. Városi Rendőrőrs parancsnokának levele szerint az őrsparancsnok meghallgatta a 2010. április 1-jén és április 2-án intézkedő járőröket, és megállapította, hogy az intézkedés megkezdése előtt a szabályoknak megfelelően bemutatkoztak, illetve igazolták magukat. A levélben foglaltak tehát cáfolják a panaszos által leírtakat. **Tekintettel az egymásnak ellentmondó információra, a Testület nem tudott állástfoglalni, így a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jog sérelmét nem tudta megállapítani.**

IV.

Mindezek alapján a Testület megállapította a panaszos panaszjogának csekély fokú sérelmét. Az emberi méltósághoz, tisztességes eljáráshoz és egyenlő elbánáshoz való jogának sérelmét nem tudta megállapítani, míg a szabálysértési kérdések elbírálására nincsen hatásköre.

Mindezek alapján – figyelemmel az Rtv. 93. § (2) bekezdésére – a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2010. október 6.

Dr. Juhász Imre
Elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag